

Aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Mevrouw drs. T. van Ark
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

BETREFT Grenswaarde dieselmotoremissie (DME)

DEN HAAG 20 december 2019

E-MAIL

ONS KENMERK 19.55855

TOESTELNUMMER

BIJLAGE(N)

Geachte mevrouw Van Ark,

De Gezondheidsraad heeft op 13 maart 2019 een rapport uitgebracht over de beroepsmatige blootstelling aan uitstoot (emissie) van dieselmotoren (DME). DME is een kankerverwekkende stof, die in vrijwel alle sectoren wordt gebruikt. Blootstelling aan kankerverwekkende stoffen dient zoveel mogelijk te worden voorkomen en dient te allen tijde zo laag mogelijk te worden gehouden. De Gezondheidsraad heeft voor DME een streefwaarde van 0,01 µg EC/m³ en een verbodswaarde van 1,03 µg EC/m³ afgegeven.

In de SER-Subcommissie Grenswaarden Stoffen op de Werkplek (GSW) worden voor kankerverwekkende stoffen zonder een veilige drempelwaarde – zoals DME – wettelijke grenswaarden geadviseerd. Daarbij wordt binnen het kader van de zogenaamde risicobenadering tussen het streefrisiconiveau en het verbodsniveau geadviseerd. Deze niveaus worden aangereikt door de Gezondheidsraad.

Gebleken is dat de Subcommissie GSW niet binnen dit kader een advies over een wettelijke grenswaarde voor DME kan geven, gegeven het feit dat ook de verbodswaarde op dit moment niet haalbaar is in vrijwel alle sectoren.

In verband hiermee hebben de sociale partners vertegenwoordigd in de SER-Commissie Arbeidsomstandigheden met steun van de onafhankelijke geleding nader overleg gevoerd over deze situatie. Dit heeft ertoe geleid dat de Commissie Arbeidsomstandigheden u verzoekt een wettelijke grenswaarde voor dieselmotoremissie (DME) vast te stellen op het niveau van 10 µg EC/m³ voor de komende 4 jaar. Na deze periode zal moeten worden gezien of verdere verlaging mogelijk is.

De achtergrond van dit verzoek is het volgende.

De Commissie Arbeidsomstandigheden vindt het van belang een voorlopige grenswaarde voor DME in wetgeving op te nemen. Zij meent dat een grenswaarde van 10µg EC/m³ realistisch is, gebaseerd is op vigerende grenswaarden voor DME in arbocatalogi en kan worden opgenomen in het Nederlandse stelsel van wettelijke grenswaarden. Deze waarde is voor sectoren en bedrijven werkbaar en haalbaar.

Met een wettelijke waarde ontstaat een minimaal gelijk beschermingsniveau voor alle werknemers die worden blootgesteld aan DME. Op werkplekken waar men boven de grenswaarde van 10 µg EC/m³ uitkomt, kan een beroep worden gedaan op het in de Arbeidsomstandighedenwet vastgelegde redelijkerwijsbeginsel. Op plaatsen waar de achtergrondconcentratie relatief hoog is, maakt dit beginsel verder werken mogelijk, met dien verstande dat werknemers via tijdelijke maatregelen goed beschermd worden. Die bedrijven die geconfronteerd worden met haalbaarheidsproblemen, kunnen met een plan van aanpak aangeven hoe op termijn aan die wettelijke grenswaarde van 10 µg EC/m³ kan worden voldaan en, zolang deze haalbaarheidsproblemen bestaan, op welke wijze tijdelijk beschermende maatregelen worden ingezet.

Sectoren die in hun arbocatalogus een lagere grenswaarde hanteren, zullen dit vanzelfsprekend blijven doen, aangezien deze grenswaarde als stand der techniek binnen de eigen sector wordt gehanteerd.

In sectoren zal worden toegewerkt naar het verbodsniveau dat door de Gezondheidsraad is aangegeven: dat is het richtpunt om uiteindelijk een gezondheidskundig verantwoorde grenswaarde voor DME te bereiken. Echter, dit heeft tijd nodig.

Door nu een wettelijke grenswaarde van 10 µg EC/m³ vast te stellen, wordt een eerste belangrijke stap gezet in de gewenste richting en zullen werknemers beter worden beschermd tegen de risico's die blootstelling aan DME met zich meebrengt en kan het aantal werkgerelateerde kankers worden verminderd.

Tot slot zij vermeld, dat het voorstel zoals hier geformuleerd, geen verandering brengt in de werkwijze van de SER-Subcommissie Grenswaarden Stoffen op de Werkplek.

Hoogachtend,

dr. S.R.A. van Eijck
voorzitter

mr. drs. T.D. Riemens
secretaris